

فرارو

توصیه‌نامه‌های برجامی خطاب به رئیس‌جمهور مردد آمریکا بایدن بر سر دوراهی برجام؛ –از تله ترامپ رها نشده‌ای!

دولت بایدن می‌خواهد در مورد ایران، ایمن و بی‌در دسر بازی کند، اما نمی‌تواند چراکه برای اجتناب از سردرد سیاسی کنونی، با در دسری به مراتب بزرگ‌تر روبه‌رو خواهد شد. بنابراین بهتر است به سادگی کاری را که درست است انجام دهد و آن اتخاذ تصمیمات جسورانه برای نهایی کردن توافق با ایران است. با تعدید مناقشه میان ایران و آمریکا درباره رفع آخرین موانع توافق احیای برجام، بسیاری از مقامات فعلی و سابق غربی، چهره‌های دیپلماتیک و آکادمیک برجسته، تحلیلگران و کارشناسان منع اشاعه با ابراز ناامیدی و نگرانی فزاینده درباره آنچه آنها «احتیاط سیاسی کاخ سفید بایدن در مورد یک موضوع عمدتاً نمادین» می‌دانند، هشدار می‌دهند که تعلل ایالات متحده ممکن است منجر به شکست روند احیای برجام شود.

توصیه‌نامه‌های برجامی خطاب به بایدن در یک ماهه اخیر ده‌ها چهره شاخص از طریق مقاله‌ها و بیانیه‌های مطبوعاتی با نامه‌های سرگشاده – که اغلب دولت و رئیس‌جمهوری آمریکا را خطاب قرار می‌دهند- خواستار سازش برای حل فوری مناقشه تهران و واشنگتن بر سر حذف سپاه پاسداران از لیست موسوم به FTO و دستیابی به توافق برای بازگشت به توافق هسته‌ای ۲۰۱۵ شده‌اند. از جمله ۲ مقام سابق امور ضد تروریسم وزارت خارجه آمریکا در مقاله‌ای برای واشنگتن پست با عنوان «بایدن باید سیاست تخیلی ترامپ درباره ایران را معکوس کند» خواستار اقدام رئیس‌جمهوری آمریکا برای حل مناقشه درباره درخواست ایران برای حذف سپاه پاسداران از لیست موسوم به FTO به عنوان پیش‌شرط احیای برجام شده‌اند و این پرسش را مطرح می‌کنند که «آیا در خشخش این دستاورد سیاست خارجی شدیداً حیاتی، در مقابل حملات سیاسی تکراری و توخالی شاهین‌های ضد ایران – که به‌هر حال قرار است به هر توافق احتمالی با ایران به شکل مشابه حمله‌ور شوند- برجسته‌تر نیست؟». دنیل پنج‌امین هماهنگ‌کننده مبارزه با تروریسم در وزارت خارجه آمریکا (دولت اول اوباما/ ۲۰۰۹ تا ۲۰۱۲) و جی‌سون‌ام بلازاکیس مدیر دفتر مبارزه با تروریسم وزارت خارجه (دولت‌های اوباما و ترامپ/ ۲۰۰۸ تا ۲۰۱۸) معتقدند که نامگذاری سپاه پاسداران ذیل لیست موسوم به FTO «تنها یک سیاست تخیلی توخالی دیگر ترامپ بود که اکنون ضرورت معکوس کردن آن در ازای دستیابی به یک توافق حیاتی که یک پیروزی بزرگ دیپلماتیک خواهد بود، کاملاً قایل در کاست.»

انتخاب حساس بین گزینه‌های بازنده دولت بایدن فکر می‌کرد که روی مساله ایران در آستانه انتخابات میان‌دوره‌ای سرپوش می‌گذارد، اما اکنون رئیس‌جمهور باید تصمیمی اساسی بین گزینه‌های بدون برد اتخاذ کند. آیا او دستور حملات پیشگیرانه به تأسیسات هسته‌ای ایران را می‌دهد که جرقه جنگ خونین منطقه‌ای و ضربه به اقتصادی بیشتر را به دنبال دارد؟ یا اینکه او امیدوار است که اوضاع قبل از عبور ایران از آستانه هسته‌ای فروکش کند؟ تصور چنین موقعیتی چندان سخت نیست؛ با فرض اینکه دولت بایدن و او نتوانند آخرین مانع در مذاکرات هسته‌ای را برطرف کنند، که در واقع قرص سمی دوران ترامپ‌است که برای عقب راندن ایران از پایبندی به توافق و جلوگیری از احیای آن توسط دولت دموکرات طراحی شده بود، یک بحران می‌تواند از هر تعداد جهت جرقه بخورد. ایران می‌تواند قریط خم هسته‌ای خود را نقض کند، یا یک نیروی متحد ایران می‌تواند به نیروهای آمریکایی در عراق حمله کند، یا ممکن است درگیری دریایی در خلیج فارس رخ دهد. بااین حال، در حال حاضر، دولت بایدن در ازای لغو نامگذاری FTO سپاه پاسداران انقلاب اسلامی، از ایران خواستار امتیازات غیرهسته‌ای است. ایران امتناع می‌کند و به موضع خود مبنی بر حذف نام سپاه از لیست مذکور به عنوان بخشی از بازگشت متقابل به پایبندی به توافق هسته‌ای، مصر است، و نشانه‌های یک سوء وجود دارد که گزینه‌های سازش دنبال می‌شوند. این یک وضعیت نامیدکننده برای رئیس‌جمهوری است که مبارزات انتخاباتی خود را برای بازگرداندن پایبندی ایالات متحده و ایران به توافق هسته‌ای انجام داد و همچنین از کاهش تأثیر تحریم‌ها بر ایرانی‌های عادی که با همه‌گیری کووید- ۱۹ دست و پنجه نرم می‌کنند، حمایت کرد. دولت بایدن از اولین روز ریاست جمهوری‌اش که نتوانست هیچ حرکتی – نمادین یا غیر آن – برای شکستن رویکرد فشار حداکثری بر زبدنت ترامپ انجام دهد، هرگز زمان یا اراده سیاسی برای حل این بن‌بست پیدا نکرده است. از آن زمان به بعد حل بن‌بست هسته‌ای دشوارتر شده است. دولت ایران خط‌مشی سخت‌تری را در میز مذاکره ترسیم کرده است. در حالی که بایدن تحریم‌ها را پایرجانگه داشته است، برنامه هسته‌ای ایران به‌طور پیوسته به سوی ارتفاعات جدیدی پیش رفته، امری که تا حدودی به دلیل خرابکاری اسرائیل در سال ۲۰۲۱ که بایدن نتوانست آن را متوقف کند، تحریک شده است و اکنون مذاکرات بر روی یک تحریم عمدتاً نمادین که صراحتاً قصد داشت در دیپلماسی بایدن دخالت کند، گیر کرده است. بازگرداندن برجام همچنان موضعی است که اکثریت قریب به اتفاق مردم آمریکا و دموکرات‌ها از آن حمایت می‌کنند، اما با نزدیک شدن به انتخابات میان دوره‌ای، عناصر حزب او نسبت به سیاست‌های پیرامون توافق حساس‌تر خواهند شد، حتی اگر این یک مبارزه باشد که بایدن و حامیان او پیروز خواهند شد.

مانده در صحنه جنایت ترامپ

ترامپ آتش‌افروزی بود که تلاش کرد توافق هسته‌ای را به آتش بکشد، اما بایدن به جای خاموش کردن آتش، به تازگی در صحنه جنایت مانده است. نتیجه محتمل تر این است که او هز بنه‌های آتش‌سوزی را به شکل جنگ فاجعه‌بار با عبور ایران از آستانه هسته‌ای ببردارد. جمهوری ایران با حمله و سرزنش در مورد اینکه بایدن آنقدر ضعیف بود که نتوانست ایران را از هسته‌ای شدن باز دارد یا اینکه برای دنبال کردن جنگی که ترامپ از آن دوری کرده بود، بسیار بی‌پرواست و بایدن فقط باید خودش را مقصر بداند، چرا که همه این پلایا قابل اجتناب بود. اگر بایدن بتواند جرات نجات آن را پیدا کند، توافق خوبی روی میز وجود دارد.

حسین انصاری راد در گفت و گو با «آرمان ملی»:

اصلاحات اقتصادی دولت

«شرایط مناسب»

می‌خواست؛ نه الان

دولت از سیاست‌های ورشکسته پیروی نکند

تصمیم‌گیری‌های اقتصادی دولت در زمان مناسبی صورت نگرفت

باید در برخی سیاست‌های ورشکسته گذشته تجدید نظر صورت بگیرد

دولت از فرصت‌ها برای کاهش تنش‌های بین‌المللی استفاده کند

اصلاح طلبان باید نسبت به دغدغه‌های مردم مطالبه‌گری کنند

اصلاح طلبان دچار ضعف شده‌اند

آرمان ملی – احسان انصاری: در شرایطی که دولت تلاش می‌کند برای چالش‌های موجود کشور راه‌حل پیدا کند جریان‌های سیاسی برنامه‌ای برای کمک به دولت ارائه نمی‌کنند. دولت رئیس‌جمهور برخاسته از جریان اصولگرایی است. با این وجود اصولگرایان برنامه کاربردی برای عبور کشور از چالش‌های موجود ارائه نمی‌کنند. این وضعیت درباره جریان اصلاحات نیز وجود دارد و جریانی که مدعی برنامه محوری و اصلاح امور است تاکنون هیچ برنامه‌ای برای عبور کشور از چالش‌های موجود ارائه نکرده است. از طرفی رابطه دولت و جریان‌های سیاسی نیز یک رابطه دوطرفه و پایدار نیست و دولت نتوانسته جریان‌های سیاسی را برای کمک به حل مشکلات وارد صحنه کند. «آرمان ملی» برای تحلیل و بررسی این موضوع با حجت‌الاسلام حسین انصاری‌راد، نماینده سابق سیاسی اصلاح‌طلب شورای اسلامی ایران، گفت‌وگو کرد.
انصاری‌راد معتقد است: «برای همه ما اثبات‌شده که برخی از مدیران شایسته مدیریت نیستند و نباید در چرخه مدیریت کشور حضور داشته باشند. این‌گونه مدیران تنها به منابع فردی خود فکر می‌کنند. این موضوع برای ما مسجل شده است. با این وجود همچنان مشاهده می‌کنیم برخی از این مدیران در جایگاه خود باقی‌مانده‌اند. بدون تردید یکی از سیاست‌های ورشکسته که دولت‌ها نباید آن را دنبال کنند استفاده از مدیران ناکارآمد است. دولت‌ها باید در این زمینه اهتمام جدی از خود نشان بدهد و از کسانی در مدیریت کشور استفاده کنند که از توانایی لازم برای حل مشکلات مردم برخوردار باشند.»
در ادامه حاصل این گفت‌وگو را می‌خوانید.

مسائل اقتصادی به مهم‌ترین دغدغه مردم تبدیل

شده و به دلیل گرانی کالاهای مورد نیاز مردم مطالبات از دولت افزایش داشته است. در چنین شرایطی دولت چگونه و از چه راهی می‌تواند به مطالبات اقتصادی مردم پاسخ بدهد؟

مشکلات اقتصادی که امروز در جامعه وجود دارد زبینه مردم و مسئولان کشور نیست. دولت عنوان می‌کند که به دنبال جراحی و اصلاحات اقتصادی است که مهم‌ترین تصمیمی نیز که در این زمینه گرفته شده حذف ارز ۴۲۰ تومانی است که

به نظر تصمیم درستی است. با این وجود زمان تصمیم‌گیری‌ها و اقدامات دولت حائز اهمیت است. اینکه دولت چه زمانی تصمیم بگیرد چه اقدامی را انجام بدهد در پیامدهای بعدی آن تأثیرگذار است. به همین دلیل من معتقدم در شرایطی که مردم با مشکلات اقتصادی مواجه هستند تصمیماتی که شرایط را سخت‌تر کند اشتباه است و باید به زمان دیگری موکل شود. دولت هنوز وضعیت برجام را مشخص نکرده است. شاید بهتر بود که دولت اجازه می‌داد سرنوشت برجام مشخص می‌شد و سپس دست به چنین اقداماتی می‌زد. بر اساس برخی اخبار بیش از ۱۵۰ میلیارد دلار از پول‌های ایران در بانک‌های خارجی بلوکه‌شده که آزاد شدن این پول‌ها می‌تواند کمک بزرگی به حل مشکلات اقتصادی کشور کند. این در حالی است که دولت هنوز وضعیت برجام و این پول‌ها مشخص نشده دست به چنین اقداماتی زده است. ما باید به تجربیات گذشته به خصوص در دی‌ماه ۹۶ و آبان ۹۸ توجه داشته باشیم. در این تجربیات آسیب‌های زیادی به کشور و مردم وارد شد و شرایطی در کشور پیش آمد که خوشایند هیچ‌کس نبود. دلیل اصلی آن نیز گرانی و تورم افزایش قیمت بنزین بود. آیا تغییر در وضعیت اقتصادی کشور را می‌توان به صورت دفعی و یکباره انجام داد یا اینکه این اتفاق باید در یک پروسه تدریجی و بلندمدت انجام شود؟

اقتصاد علمی است که نیازمند دوراندیشی و محاسبه‌گری است. به همین دلیل اگر دولت قصد داشت اصلاحات اقتصادی انجام بدهد باید این کار را به‌صورت تدریجی و در بلندمدت انجام می‌داد. نکته دیگر دولت نباید تصمیمی بگیرد که فشار زندگی بیشتر شود. امروز مطالبه اصلی مردم از دولت کاهش نرخ تورم و کنترل گرانی‌هاست. در نتیجه دولت باید در راستای خواسته‌ای مردم حرکت کند. نکته دیگری که در این زمینه وجود دارد مشکلاتی است که ما هنوز در عرصه شورای اسلامی آغاز شد. آیت‌ا...

و دولت باید هر چه زودتر در این زمینه اقدامات لازم را انجام

بدهد. ما مشاهده می‌کنیم که کشورهای غربی و آمریکا نیز در برخی زمینه‌ها از خود انعطاف نشان می‌دهند تا چالش‌های بین ایران و غرب از بین برود. به نظر من دولت باید از این فرصت‌ها برای کاهش تنش‌ها و هم‌افزایی بیشتر استفاده کند تا ایران بتواند در عرصه بین‌المللی و اقتصادی جایگاه خود را ارتقا بدهد. کاهش تنش‌های بین‌المللی در مرحله نخست باعث آزاد شدن پول‌های بلوکه‌شده ایران خواهد شد. تصمیماتی که دولت در چرخه شرایط کنونی گرفته علاوه بر اینکه فشار اقتصادی افزایش یافته به همان میزان فشار به دولت‌مدران نیز افزایش یافته‌است. به‌هر حال هنگامی که فشار زندگی روی مردم افزایش پیدا می‌کند مطالبات از دولت نیز افزایش می‌یابد و به همین دلیل دولت مجبور است برای پاسخگویی به مردم تلاش بیشتری از خود نشان بدهد. واقعیت این است که مردم از وضعیت اقتصادی موجود رضایت ندارند. در چنین شرایطی فشار اقتصادی روی جنبه‌های دیگر بار شده است. آقای رئیسی عنوان می‌کنند قصد دارند تصمیمات سخت‌تری بگیرند و دولت قرار است در چنین مسیری حرکت کند. من امیدوارم تصمیماتی که دولت قرار است بگیرد مانند آنچه در سال ۹۸ گرفته شد نباشد.

این تصمیمات سخت چه خواهد بود؟ چرا دولت این تصمیمات را سخت می‌داند؟

هنوز دولت در این زمینه شفاف‌سازی نکرده است. با این وجود قیمت اقلام مورد نیاز مردم روزبه‌روز در حال افزایش است. دولت عنوان می‌کند تنها قرار است برخی اقلام محدود در بازار گران شود. این در حالی است که تأثیر پذیری سایر قیمت‌ها اجتناب‌ناپذیر خواهد بود و کسانی که گمان می‌کنند با افزایش قیمت چند کالا قیمت کالاهای دیگر افزایش نخواهد داشت تحلیل صحیحی از شرایط بازار نیست. در شرایط کنونی کارگران و کارمندان در شرایط سخت قرار دارند و دستمزدی که دریافت می‌کنند پاسخگوی مخارج زندگی آنها نخواهد بود. در کنار این قشر از جامعه افرادی حضور دارند که بیکار هستند و هیچ شغلی ندارند. سؤال اینجاست که دولت چه برنامه‌ای برای این افراد جامعه دارد؟ امروز ۴۴ سال از پیروزی انقلاب گذشته و ما در طول این سال‌ها تجربیات زیادی در زمینه کشورداری و ارتباط با کشورهای جهان را پشت‌سر گذاشته‌ایم. در گذشته اصلاح‌طلبان نیز در این زمینه نقش داشتند، اما شرایط به شکلی پیش رفته که در شرایط کنونی اصلاح‌طلبان نیز دچار ضعف شده‌اند. ما حدود نیم‌قرن تجربه حکومت‌داری در جمهوری اسلامی داریم. این در حالی است که برخی سیاست‌ها ورشکسته شده‌اند. دولت باید این شرایط را درک کند و از سیاست‌های پیروی نکند که در گذشته تجربه شده و به نتیجه نرسیده است.

در جلسه‌ای فوق‌العاده به ریاست آملی لاریجانی؛

بررسی سیاست‌های کلی برنامه هفتم در صحن مجمع تشخیص کلید خورد

جلسه با اشاره به روند تهیه متن سیاست‌های کلی برنامه هفتم از ابتدای سال ۹۹ تا ابلاغ پیش نویس متن از سوی رهبر معظم انقلاب در ۱۰ به‌من سال ۱۴۰۰، به برگزاری جلسات متعدد کمیسیون مشترک برای بررسی ایده‌های ارائه شده و نویس مشخصات تشخیصی کلی اشاره و اظهار کرد: با انجام کاری دقیق و علمی در دبیرخانه مجمع تشخیص مصلحت نظام همراه با آسیب‌شناسی سیاست‌های کلی پیشین و همچنین ارزیابی میزان تحقق برنامه‌های سابق و نسبت آن با نیازهای واقعی کشور، روی ایده‌ها کار متمرکی صورت گرفت و برای نخستین بار در قالب جمع سپاری، حدود ۸۰۰۰ صفحه از

بررسی سیاست‌های کلی برنامه هفتم توسعه کشور در صحن مجمع تشخیص طی جلسه‌ای فوق‌العاده به ریاست آملی لاریجانی و با حضور روسای قوا، دبیر و اعضای مجمع تشخیص مصلحت نظام و همچنین جمعی از نمایندگان دولت و مجلس شورای اسلامی آغاز شد. آیت‌ا... آملی لاریجانی در ابتدای جلسه مجمع تشخیص مصلحت نظام با اشاره‌ای مختصر به ساختار سیاست‌های کلی برنامه هفتم توسعه کشور، تصریح کرد: سیاست‌های کلی برنامه هفتم توسعه به نسبت سیاست‌های کلی برنامه‌های سابق، از نظر تعداد بند محدودتر شده و بر همین اساس امیدواریم که اعضای محترم مجمع با

یادداشت

عصر بدون برجام

فریدون مجلسی

تحلیلگر مسائل بین‌الملل

برای اظهار نظر در مورد چگونگی آینده ایران در عصر بدون برجام ابتدا باید به این سوال پاسخ داد که روند اقتصادی و سیاسی کشور با برجام چه بود تا سپس بتوانیم وضعیت بدون برجام ایران را تحلیل کنیم. با برجام ما توانستیم به تدریج وارد عرصه بین‌المللی اقتصاد شویم. هزاران نفر از سرمایه‌داران و علاقه‌مندان از گوشه و کنار جهان به ایران سرازیر شدند و هتل‌ها دیگر جایی نداشتند و سرمایه‌گذاری‌های جدی‌تری در کشور مان آغاز شد. شرکت توتال فرانسه در پارس جنوبی وارد کار شد. چینی‌ها نیز با آنها مشارکت داشتند که هم در مسائل فناوری می‌توانستند در بخش‌های سنگین با ایران همکاری کنند و در عین حال به توسعه دیگر میدان انرژی کشورمان نیز کمک کنند. قرار شد شرکت پژوی فرانسه هم فعالیت خود را در ایران تشدید کند و بنا بود که بخش عمده‌ای از تولید خود را در ایران انجام دهد. مساله‌ای که هم برای این شرکت و هم ایران حامل مزایا و منافع درخور توجهی بود. شرکت زیمنس هم وارد ایران شده بود و مشغول کار بود. میدان انرژی مخصوصاً در پارس جنوبی با سرمایه‌گذاری‌های ابتدایی خوبی رو به رو شده بودند. از این رو، به جایی رسیدیم که برخی گروه‌ها افرادی که عملاً از توسعه روابط و تعاملات بین‌المللی ایران در فضای جدید، آسیب می‌دیدند، وارد میدان شده و با پدیده برجام به مخالفت برخاستند. در این رابطه، باید فراموش کنیم که نگرانی‌های غربی‌ها از پیشرفت‌های قابل ملاحظه هسته‌ای ایران موجب شد تا آنها تن به برجام دهند. در واقع آنها در عین بهره‌مندی ایران از توافق برجام، این توافق را یک مجازات و ضربه به خود می‌دانستند. توافقی که به ایران اجازه می‌داد از منافع قابل ملاحظه‌ای برخوردار شود تا از نگاه غرب، بد را در مورد معادله ایران محقق کند، نه بدتر (بدتری که از نگاه آنها دستیابی به سلاح‌های هسته‌ای توسط ایران بود) با این حال باید توجه داشته باشیم که بی‌اثر شدن برجام و اوج‌گیری تنش‌ها میان ایران و غرب و به طور خاص ایران و آمریکا و متحدان منطقه‌ای آن بوده که موجب تشدید تحریم‌های ظالمانه اقتصادی است. است. مساله‌ای که عامل اصلی تورم‌های جاری و سیمکودها و گرفتاری‌های اقتصادی کشورمان است. از طرفی اکنون منتقدان برجام بیشتر در عرصه حضور دارند. از این منظر، چشم‌انداز احیای برجام چندان روشن نیست و ما باید خود را برای آینده بدون برجام آماده کنیم. در واقع، ما به جای درگیری گرفتن رویه‌های ساده اقتصادی و استفاده راحت از منابعی که دیگران ندارند و ما آنها را به وفور در کشورمان داریم، عملاً با مشکلات اقتصادی رو به رو هستیم. این در حالی است که ایران باید در جهت توسعه‌های ثروتمند و در نتیجه قدرتمند قرار داشته باشد. متأسفانه کمبود سرمایه‌گذاری در بخش‌های انرژی ما صرف‌خام‌فروشی آنها به کشورهای دیگر، رشد اقتصادی را به دنبال ندارد. هدف اصلی اقتصاد ایران باید این باشد که به قدری تولیدات فراوری شده آن توسعه یابد که دیگر ما لغت صادر نکنیم، تغییر این ذهنیت، خود بسیار مهم است. با این همه، در شرایطی تحریمی و بدون برجام، احتمال بهبود این وضعیت سخت‌تر خواهد شد. در این فضا ما عملاً تجارب بین‌المللی خود را همچون گذشته به صورت محرمانه نگه می‌داریم. از این رو، فضای اقتصادی و سیاسی ایران در عصر بدون برجام، همچون وضعیت کنونی و شاید اندکی سخت‌تر به حیات ادامه می‌دهد. حداقل در شرایط کنونی من تمایل جدی را نسبت به بازگشت به برجام نه در ایران و نه در آمریکایم‌بینم. درست به همین دلیل است که تحقق دوره بدون برجام برای ایران از نظر من احتمال بالایی دارد و حداقل بین ۷ تا ۱۰ سال آینده، این وضعیت بر کشور ما حاکم خواهد بود.

در پیچه

عضو کمیسیون اقتصادی مجلس:

دولت محدودیت برای ثبت نام

پارانه را بردارد

یک عضو کمیسیون اقتصادی مجلس تأکید کرد که وجود محدودیت برای ثبت نام پارانه نباید وجود داشته باشد. دولت باید این محدودیت را برداره به گونه‌ای که هر ماه حداقل پنج روزه سامانه رفاه ایرانیان برای ثبت نام باز باشد. سیدسلیمان ذاکر در واکنش به تعیین مهلت زمانی برای ثبت نام جاماندگان دریافت پارانه گفت: چرا دولت در وهله اول شش روز را برای ثبت نام جاماندگان دریافت پارانه تعیین کرد و بعد سه روز مجدداً تمدید کرد؟ وی افزود: دولت باید تا زمانی که حتی یک نفر مشمول دریافت پارانه شده و نتوانسته‌اند از این حق استفاده کنند، زمینه را فراهم کرده تا مردم پارانه بگیرند. اگر می‌خواهیم حق مردم را بدیم باید تا یک روال باقی مانده آن را پرداخت نکنیم نه اینکه محدودیت برای ثبت نام پارانه در نظر بگیریم. پارانه بیت‌المال و برای مردم است. این عضو کمیسیون اقتصادی مجلس مجدداً تأکید کرد که دولت باید محدودیت زمانی برای ثبت نام جاماندگان دریافت پارانه قائل نشده چون این پول برای همه است مگر کسانی که نیاز مجمع بلاغ شده است، اظهار کرد: در ابتدای امر، ۲۲۰۰ پیشنهاد شد که پس از بررسی در کمیسیون مشترک مجمع به ۴۵ بند رسید و پس از آن به ۲۹ بند کاهش یافت و نهایتاً متن حاضر در قالب ۲۱ بند پیش روی اعضای مجمع تشخیص مصلحت نظام قرار دارد.

نظرات همه صاحبه‌نظران و کارشناسان تهیه شد

و مورد بررسی قرار گرفت. وی افزود: سیاست‌های کلی برنامه هفتم توسعه بر خلاف سیاست‌های کلی سابق که موضوع محور بودند، کاملاً مبتنی بر مساله محوری شکل گرفته تا با تدوین این سیاست‌ها بتوان به نقشه‌راهی مطلوب برای حل مهم‌ترین چالش‌ها و مسائل کشور دست یافت. دبیر مجمع تشخیص مصلحت نظام با بیان اینکه پیش نویس سیاست‌های کلی برنامه هفتم توسعه پس از تایید مقام معظم رهبری برای بررسی به مجمع بلاغ شده است، اظهار کرد: در ابتدای امر، ۲۲۰۰ پیشنهاد شد که پس از بررسی در کمیسیون مشترک مجمع به ۴۵ بند رسید و پس از آن به ۲۹ بند کاهش یافت و نهایتاً متن حاضر در قالب ۲۱ بند پیش روی اعضای مجمع تشخیص مصلحت نظام قرار دارد.